

■ داروساز به چه کار می آید؟!!!

جناب آقای دکتر هادی کامرانی در نامه‌ای که بیشتر شبیه به گزارش است، در مورد طلب داروخانه‌ها، پخش‌ها و صنایع دارویی و این که دست‌هایی برای از پا درآوردن داروسازان و صنایع دارویی در جریان است، برای ماهنامه دارویی رازی چنین نوشته‌اند:

«اساتید بزرگوار و سروران گرامی

با درود

آن‌چه از اظهار نظر بی‌پرده مسؤولان محترم استنباط می‌گردد:

۱ - سازمان‌های بیمه‌گر را از هم اکنون باید سازمان‌های ورشکسته نامید. وقتی مدیر عامل محترم بیمه سلامت از کسری بودجه ۸ هزار میلیاردی تا پایان سال برای این سازمان سخن می‌گوید، هنگامی که مرکز پژوهش‌های مجلس گزارش تکان‌دهنده‌ای در خصوص وضعیت تأمین اجتماعی ارائه می‌دهد و وقتی که هنوز با این حجم بدهی سازمان‌های بیمه، بودجه آن‌ها در سال ۹۷ نسبت به امسال کاهش ۴ درصدی دارد، همه و همه نشان از وضعیت قرمز بیمه‌ها می‌دهد.

بنابراین، از بزرگان صنف و دلسوزان داروسازی تقاضا داریم هرچه سریع‌تر چاره‌اندیشی نمایند چرا که سال ۹۷ سال بحران در صنعت بیمه خواهد بود و داروخانه‌ها دیگر توان ارائه خدمت به بیماران را ندارند، زیرا سرمایه آنان نزد سازمان‌های بیمه بلوکه شده است.

۲ - روز شنبه ۱۶ دی ماه متعاقب جلسه اعضای هیئت مدیره انجمن داروسازان ایران و هیئت رئیسه در مجلس با ریاست کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی و جلسه پنج ساعته هیئت مدیره، جلسه‌ای با حضور جناب آقای دکتر حریرچی معاونت محترم پشتیبانی، ریاست سازمان غذا دارو، جناب آقای دکتر جمشید زهی نماینده محترم پارلمانی سازمان غذا دارو در مجلس، جناب آقای دکتر همایون هاشمی رئیس فراکسیون غذا و دارو مجلس شورای اسلامی، جناب آقای دکتر تامینی مشاور کمیسیون فراکسیون غذا دارو مجلس، سرکار خانم دکتر الماسی عضو هیئت مدیره فراکسیون غذا دارو مجلس شورای اسلامی، جناب آقای دکتر خالقی عضو کمیسیون فراکسیون غذا دارو مجلس شورای اسلامی، جناب آقای دکتر محلاتی نایب

رئیس انجمن شرکتهای پخش، دکتر هاشمی عضو هیئت مدیره انجمن شرکتهای پخش و جناب آقای دکتر خیرآبادی عضو هیئت مدیره سندیکای تولید داروهای انسانی برگزار گردید. این جلسه با محوریت مشکل‌های ناشی از پرداخت‌های با تأخیر و نامنظم مطالبه‌های داروخانه‌ها و شرکتهای پخش توسط سازمان‌های بیمه‌گر برگزار گردید. در این جلسه ابتدا آمار دقیقی از وضعیت ۱۱ ساله داروخانه‌ها ارائه شد. تعداد نسخه‌ها و فروش داروخانه‌های خصوصی و نسبت داروخانه‌های خصوصی به دولتی بررسی گردید و کوچک‌تر شدن سهم داروخانه‌های خصوصی در برابر دولتی از ۷۱ درصد در سال ۸۳ تا ۴۹ درصد در سال ۹۴ اشاره شد. موضوع بسیار مهمی که قابل توجه بوده و بدان اشاره گردید، میزان ضریب کا مدیریت خدمات دارویی در کتاب ارزش نسبی و مقایسه آن با خدماتی مثل بخیه زدن و ... می‌باشد. سپس به مشکل‌های ناشی از پرداخت‌های با تأخیر و نامنظم مطالبه‌ها توسط سازمان‌های بیمه‌گر ایجاد می‌گردد، پرداخته شد. اوراق مشارکت و عدم امکان نقدشوندگی و ... نیز مورد بحث قرار گرفت. بیان این موضوع که علاوه بر امکان ایجاد بحران و زلزله و آسیبی جبران‌ناپذیر در بخش دارویی کشور و زنجیره تولید، توزیع و داروخانه‌های کشور را در برگیرد، همکاران داروساز که تاکنون با سیلی صورت خود را سرخ نگه داشته‌اند، علی‌رغم میل باطنی، قادر به تأمین داروهای مورد نیاز بیماران به دلیل عدم توانایی خرید بر اثر عدم نقدینگی ناشی

از مطالبه‌ها نبوده و سلامت مردم در معرض خطر جدی قرارگیرد. شاخص سلامت در جامعه نزول یافته و نارضایتی‌های پنهان و بالقوه به بالفعل تبدیل شده و کشور دچار مشکلات فراوان گردد. در آینده نزدیک با ادامه روند فوق‌بی‌شک تولید داروهای دچار مشکلات فراوان خواهد شد و کمبودهای دارویی افزایش خواهد یافت. ادامه روند فوق‌امکان تأمین داروهای خاص با مارژین اندک را برای داروخانه‌هایی که تاکنون در این زمینه فعالیت می‌کردند، کاهش داده و در زمینه داروهای خاص نیز با مشکل‌های فراوانی روبه‌رو خواهیم شد. موضوع بسیار مهمی که بدان پرداخته شد مارژین پایین دارو است که به نظر می‌رسد، روند نزولی نیز پیش گرفته و داروخانه‌ها و شرکتهای توزیع را به ورشکستگی نهان و آشکار مبتلا می‌سازد. مالیات‌های سنگین و نامتناسب که از داروخانه‌ها اخذ می‌شود.

۳- در خبرها آمده بود که اقامه دعوی از ناحیه انجمن داروسازان ایران به طرفیت شورای عالی بیمه سلامت مبنی بر الزام به اندراج احکام آمره قانون‌گذار در خصوص چگونگی تصفیه و نحوه پرداخت مطالبات داروخانه‌ها

همین موارد فوق نشان‌دهنده آن است که تمام تلاش برای جمع کردن داروخانه‌ها، پخش‌ها و صنعت دارو به دست خودمان در جریان است و اعتقاد برخی بر این باور است که اصلاً داروساز به چه کار می‌آید؟!!!!!»